

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313220751
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313220751.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: N. J., R.. XX. XX. XXXX, D. Q., K.. W.. Š.R. XXX/XX, o zaplatenie 667,72 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 479,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 350 eur od 01. 02. 2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 11. 10. 2013 a opravenou dňa 11. 11. 2013, dňa 04. 08. 2014 a dňa 17. 04. 2015, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu istiny vo výške 667,72 eura s príslušenstvom. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA, na základe ktorej žalobca zriadil a vedie bežný účet. Zároveň bola uzavretá Zmluva o povolenom prečerpaní k bežnému účtu/ Zmluva o kontokorentnom úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu, resp. kontokorentného úveru. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom - oznámenie o zosplatnení úveru žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 31. 01. 2012. Na základe Oznámenia a Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu bola stanovená úroková sadzba povoleného prečerpania vo výške 18,90% ročne a úrok z omeškania si žalobca uplatnil vo výške 8,50% ročne a to nielen z istiny, ale aj úroku z úveru a poplatkov. Istina vyčíslená ku dňu 17. 09. 2013 pozostávala z istiny 350 eur, riadneho úroku v sume 122,61 eura, úrokov z omeškania v sume 80,11 eura a poplatkov v sume 115 eur.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 07. 03. 2016 č.k. 16C/12/2014-58, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 12. 08. 2016 č.k. 16C/12/2014-68 zrušený a žalovanému bolo podanie žaloby oznámené postupom podľa § 116 ods. 2 CSP, ako aj žaloba s prílohami doručená na adresu trvalého pobytu.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, ako ani skutkové tvrdenia nepoprel, preto súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, nakoľko mal za to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, v rámci ktorého sa rieši otázka jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové

tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 12. 12. 2016.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Dňa 19. 08. 2011 strany sporu uzavreli zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA, predmetom ktorej bol záväzok na vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úpravu vzájomných vzťahov medzi bankou a majiteľom účtu pri vykonávaní obchodov. Banka sa tiež zaviazala na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. Súčasťou zmluvného vzťahu boli aj Všeobecné obchodné podmienky. V rovnaký deň, t.j. 19. 08. 2011 žalobca so žalovaným podpísal oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 004425179R, v rámci ktorého výška úverového limitu bola dohodnutá na sumu 350 eur. Čerpanie úveru bolo dohodnuté odo dňa 19. 08. 2011 a úroková sadzba vo výške 16,90% ročne a sadzba úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne s tým, že úroková sadzba je platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa článku III. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. Okrem toho súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu.

6. Podaním zo dňa 01. 02. 2012 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie úveru a to ku dňu 31. 01. 2012. Zásielka sa žalobcovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote.

7. Rovnako tak zo strany žalovaného došlo k vzniku záväzku voči žalobcovi aj v dôsledku nepovoleného debetu a taktiež Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ktoré však boli do spisu založené nedopatrením zo strany žalobcu a s predmetom sporu nesúvisia, preto sa s nimi súd nezaoberal.

8. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

9. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

10. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej citovaný zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. e) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. V prvom rade bolo potrebné konštatovať, že predmetom daného sporu je povolené prečerpanie na účte k žiadosti reg. č. 004425179R, podpísané stranami sporu dňa 19. 08. 2011 a od tohto dátumu boli žalovanému uvoľnené aj finančné prostriedky vo výške 350 eur. Okrem toho medzi stranami sporu nebolo sporu o tom, že pri povolenom prečerpaní ide o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu a to v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedené bolo obsiahnuté aj v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania. Rovnako tak niet sporu o tom, že ide zároveň aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho zmluvné podmienky podliehajú súdnej kontrole.

22. Vychádzajúc z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania súd mal za preukázané, že oznámenie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Navyše, nebolo pochybnosti o tom, že žalovaný úverový limit 350 eur vyčerpal, avšak dlžnú sumu neuhradil, preto súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť istinu vo výške 350 eur a to aj s príslušným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 350 eur od 01. 02. 2012 do zaplataenia. Pri stanovení výšky a splatnosti úroku z omeškania súd vychádzal z toho, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 31. 01. 2012, a teda úroky z omeškania patria z istiny vo výške 8,50 % ročne (požadovanej žalobcom, nakoľko neprevýšila zákonom stanovenú výšku z omeškania) zo sumy 350 eur za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, t.j. odo dňa 01. 02. 2012 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti kapitalizované úroky z omeškania súd zamietol. Okrem toho mal za to, že keďže k zosplatneniu úveru došlo dňa 31. 01. 2012, úroky vo výške 18,90 % v kapitalizovanej forme patria len do 31. 01. 2012 a to v sume 14,96 eura, ktorá predstavuje rozdiel požadovaných úrokov vo výške 122,61 eura a zamietnutých vo výške 107,65 eura. Vo zvyšnej časti kapitalizovaných úrokov (od 01. 02. 2012 do 16. 09. 2013 v sume 107,65 eura) žalobu žalobcu zamietol, ako aj zamietol v časti úroku 18,9% ročne zo sumy 350 eur od 17. 09. 2013 do zaplataenia. Rovnako tak zamietol v časti úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 122,61 eura od 17. 09. 2013 do zaplataenia, nakoľko istina v sume 122,61 eura predstavovala kapitalizované úroky a tie sú súčasťou príslušenstva. Vychádzal pritom z toho, že v danom prípade síce ide o obchodno-právny záväzok, absolútny obchod, avšak uvedené nevylučuje, že ide zároveň aj o spotrebiteľský právny vzťah. Preskúmajúc zmluvný vzťah medzi stranami sporu, s poukazom na to, že na strane dodávateľa bola banka a na strane odberateľa je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd bol toho názoru, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, a preto dospel k

názoru, že žalobcovi patrí úrok do zosplatenia úveru a po zosplatnení úveru mu patrí úrok z omeškania. V prípade, ak je dohodnuté niečo iné v zmluve o úvere, uvedené ustanovenie je neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ku ktorej sa žalovaný nemohol vyjadriť, teda nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi účastníkmi konania. Súd pri zastaní tohto názoru vychádzal z uznesenia IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Ústavný súd SR v citovanom ustanovení nekonštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

23. Poslednou položkou istiny boli poplatky vo výške 115 eur a z týchto poplatkov žalobca rovnako žiadal aj úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 115 eur od 17. 09. 2013 do zaplatenia. Súd preskúmavajúc uvedenú položku dospel k záveru, že žalobcovi patria síce poplatky vo výške 115 eur, nakoľko ich nárok vyplýva zo zmluvy a obchodných podmienok, avšak bez úrokov z omeškania. Mal pritom za to, že v súlade s ustanovením § 121 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením, a preto z poplatkov, ako aj vyššie uvedených kapitalizovaných úrokov, nemožno požadovať úroky z omeškania. Uvedené je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 03. 1995, sp. zn. 6ObdO 4/1994, podľa ktorého nie je možné požadovať úroky z omeškania z príslušenstva, nakoľko toto nie je súčasťou pohľadávky.

24. Súd zhrnúc vyššie uvedené dospel k záveru, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 479,96 eura, pozostávajúcu z istiny 350 eur, kapitalizovaných úrokov 14,96 eura a poplatkov 115 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 350 eur od 01. 02. 2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, t.j. kapitalizovaný úrok od 01. 02. 2012 do 16. 09. 2013, kapitalizovaný úrok z omeškania do 31. 01. 2012, úrok vo výške 18,90 % ročne zo sumy 350 eur od 17. 09. 2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 237,61 eura od 17. 09. 2013 do zaplatenia, súd žalobu žalobcu zamietol.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44% a to z dôvodu, že jeho úspech predstavoval 72%, neúspech 28%, teda celkový úspech bol v rozsahu 44% (72-28). K rozsahu úspechu súd dospel porovnaním predmetu sporu v časti istiny a vyhovujúcej časti žaloby v istine, nakoľko tieto sumy sú podkladom pre výpočet trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.